

Конвенција за Приватни агенции за вработување, 1997 (C181)

Конвенција што се однесува на Приватните агенции за вработување

(Забелешка: датум на стапување на сила: 10.05.2000 г.)

Конвенција: C181

Место: Женева

Датум на усвојување: 19.06.1997 година

Класификација според предметот: Услуги за вработување-Поставување на работа

Предмет: Политика на вработување и промоција

Види: ратификациите за оваа Конвенција

Документот е објавен на: француски шпански

Статус: современ инструмент

Оваа Конвенција беше усвоена по 1985г. и се смета за современа.

Општата Конференција на Меѓународната трудова организација, одржана во Женева од страна на управувачкото тело на Меѓународната канцеларија на трудот, и состаната на најезината осумдесет и петто заседание на 3 јуни 1997г. и Земајќи ги во предвид одредбите на Конвенцијата за наплата на надоместоци од агенциите за вработување (ревидирана), 1949г., и имајќи ја во предвид важноста на флексибилноста во функционирањето на пазарите на трудот,и

повикувајќи се на Меѓународната трудова конференција на своето 81 заседание 1994г., го зазема ставот дека ILO би требало да продолжи со ревидирање на Конвенцијата за наплата на надоместоци од агенциите за вработување (ревидирана), 1949г.,и земајќи ја во предвид значително различната атмосфера во која приватните агенции за вработување работат, кога се споредуваат со условите коишто преовладуваат кога погореспоменатат Конвенција беше усвоена,и препознавајќи ја улогата којашто приватните агенции за вработување би можеле да ја играат во добро функционирачки пазар на трудот,и

Повикувајќи се на потребата за заштита на работниците од злоупотреби, и Препознавајќи ја потребата да се гарантира правото на слобода на здружувањето и да се промовира колективно преговарање и социјалниот дијалог како неопходни компоненти на добро функционирачки систем на врски во секторот,и Имајќи ги во предвид одредбите на: Конвенцијата за услуги за вработување, 1948г., и повикувајќи се на одредбите на Конвенцијата за принуден труд, 1930г., и Конвенцијата за слобода на здружување и заштита на правото на организирање, 1948г., Конвенцијата за право на организирање и колективно преговање, 1949г., Конвенцијата за дискриминација (вработување и занимање), 1958г., Конвенцијата за политика на вработување, 1964г., Конвенцијата минимална возраст 1973г., Конвенцијата за промоција на вработувањето и заштита од невработеност 1988г., и одредбите во врска со Конвенцијата за процесот на регрутирање и поставување на работа кај миграцијата заради вработување (ревидирана), 1949г., и Конвенцијата за работници-мигранти (дополнителни одредби), 1975г.,и имајќи одлучено за усвојување на извесни предлози а имајќи ги во предвид ревизиите на Конвенцијата за наплата на надомест од агенциите за вработување (ревидирана), 1949г., што е четвртата тема од агендата на заседанието,и

Имајќи ги утврдено дека овие предлози ќе ја завземат формата на меѓународна Конвенција;ја усвојува, на овој деветнаестти ден од јуни од годината илјада деветстотини деведесет и седма година, следната Конвенција, којашто би можела да биде цитирана како Конвенција за за приватните агенции за вработување, 1997г. :

Член 1

1. За целите на оваа Конвенција поимот приватна агенција за вработување значи секое физичко или правно лице, независно од јавните власти, кое овозможува една или повеќе од следниве услуги на пазарот на трудот:

(а) услуги за совпаѓање на понудите и барањата за вработување без притоа приватните агенции за вработување да постане странка во односите при вработување кои можат да произлезат од давањето на ваквата услуга;

(б) услуги кои се состојат од вработување работници со цел да се направат истите достапни за трета страна, која може да биде физичко или правно лице (којашто подолу се нарекува како „претпријатие корисник,“) кое и ги доделува нивните задачи и врши супервизија над извршувањето на овие задачи;

(в) други услуги поврзани со барањето работа, определени од страна на компетантна власт откако се спроведени консултации на најрепрезентативните организации на работниците и работодавците, како што се снабдувањето со информации, коешто не востановуваат совпаѓање на специфичните понуди и барања за вработување.

2. За целите на оваа Конвенција, поимот работници вклучува лица кои бараат работа.

3. За целите на оваа Конвенција, терминот обработка на лични податоци на работниците подразбира собирање, зачувување, комбинирање, соопштување или било која друга употреба на информациите поврзани со идентификуван работник или работник кој може да се идентификува.

Член 2

1. Оваа конвенција се однесува на сите приватни агенции за вработување.
2. Оваа конвенција се однесува на сите категории на работници и на сите гранки на економска активност. Не се однесува на процесот на регрутирање и поставување на работно место морепловец-морнар.
3. Една цел на оваа конвенција е да се дозволи работата на приватните агенции за вработување како и заштитата на работниците користејќи ги нивните услуги, во рамките на правната рамка на нејзините решенија.
4. По консултациите со најрепрезентативните организации на работодавци и работници кои се вклучени во процесот, членот може:

а) да забрани, под специфични околности, приватните агенции за вработување од работа во однос на извесни категории на работници или гранки на економски активности, во рамките на одлуката за еден или повеќе од услугите коишто се опишани во член 1, параграф 1;

б) да исклучи, под специфични околности, работници во извесни гранки на економска активност, или делови од истата, од специфичен опфат на

конвенцијата или од извесни нејзини решенија, имајќи во предвид дека е овозможена соодветна заштита или на друг начин се осигурани работниците кои се засегнати.

5. Членот кој ја ратификувал оваа конвенција специфично ќе ја наведе во своите извештаи во однос на член 22 од конвенцијата за меѓународна трудова организација, секоја забрана или исклучување за кои тој себеси се смета подобен според одредбите содржани во параграфот 4 образложен погоре и притоа ќе ги образложи причините за истото.

Член 3

1. Правниот статус на приватните агенции за вработување ќе биде определен во согласност со националното право и пракса, и после консултирањето со најрепрезентативните организации на работодавци и работници.
2. Членот ќе ги определи услугите коишто се однесуваат на работењето на приватните агенции за вработување во согласност со системот на лиценцирање или сертификација, освен кога тие се поинаку регулирани или определени во согласност со соодветните национални закони и практика.

Член 4

Мерки ќе бидат спроведени за да се осигура дека работниците регрутирани од страна на приватните агенции овозможувајќи ги услугите коишто се наведени во член 1 нема да бидат оневозможени од нивното право на слобода на асоцирање и правото на колективно преговарање.

Член 5

1. Со цел да се промовира еднаквоста на можностите и еднаквоста на третманот при пристап до вработувањето и пристап кон одредени занимања, членот ќе осигура дека приватните агенции за вработување се однесуваат кон работниците без дискриминација на основа на раса, боја, пол, религија, политичко мислење, национална припадност, социјално потекло или било која друга форма на дискриминација покриена со националното право и пракса како што е возраста или хендикепот.
2. Параграфот 1 од овој член нема да биде применуван на оној начин со кој би се оневозможило приватните агенции за вработување да овозможуваат специјални услуги или да се користат со специјално дизајнирани програми за да се асистираат работниците кои се во најнезавидна положба при нивните активности за барање работа.

Член 6

Процесирањето на личните податоци за работниците од страна на приватните агенции за вработување ќе биде:

(а) направено во таков манир којшто ќе овозможува заштита на овие податоци и ќе осигура почитување на приватноста на работниците во согласност со националното право и пракса:

(б) ограниченост за ние работи кои се однесуваат на квалификациите и професионалното искуство на работниците коишто се тангирани и кои на било кој друг директен начин и било која друга директно релевантна информација.

Член 7

1. Приватните агенции за вработување нема да наплаќаат директно или индиректно, во целина или на рати било какви надоместоци или трошоци за работниците.
2. Во корист на работниците кои се засегнати, и одкога ќе бидат извршени консултации со најрепрезентативните организации на работодавци и работници, компетентните власти можат да одобрат исклучоци од одлуката содржана во параграф 1 погоре со цел да извесни категории на работници, исто како и специфичните услуги овозможени од приватните агенции за вработување.
3. Членот кој има одобрено исклучоци во однос на параграфот 2 погоре ќе, во своите извештаи во врска со членот 22 од уставот на меѓународната организација на трудот, овозможи информации за ваквите исклучоци и ќе ги објасни причините за истото.

Член 8

1. Членот ќе, по извршените консултации со најрепрезентативните организации на работодавци и работници, ги усвои сите неопходни и соодветни мерки, во рамките на неговата јурисдикција и, каде е соодветно, во соработка со други членови, да овозможи соодветна заштита за, и да превенира злоупотреби на работниците мигранти коишто се регрутирани или поставени на работа на негова територија од страна на приватните агенции за вработување. Ова ќе ги вклучува законите или регулативите кои овозможуваат употреба на казни вклучувајќи забрани за оние приватни агенции за вработување кои се впуштиле во незаконско вработување и практика којашто не се придржува кон правните прописи и притоа се вршат злоупотреби.
2. Онаму каде што работниците се регрутирани од една земја за работа во друга земја, членовите засегнати ќе ги земаат во предвид одлучените билатерални спогодби за да се превенираат злоупотреби и практики на незаконско однесување во процесот на регрутирање и поставување на работа.

Член 9

Земјата членка ќе преземе мерки за да осигура дека не се користи детскиот труд и дека не е овозможено снабдување со детскиот труд од страна на приватните агенции за вработување.

Член 10

Компетентните власти ќе осигураат дека адекватната машинерија и процедури како што е тоа соодветно на најрепрезентативните организации на работници и работодавци, постојат за истражување на жалбите, за пријавените злоупотреби и незаконското однесување во праксата коишто се однесуваат на активностите на приватните агенции за вработување.

Член 11

Земјата членка, во согласност со националното право и пракса ги превзема неопходните мерки за да осигура адекватна заштита на работниците вработени од страна на приватните агенции за вработување како што е тоа опишано во членот 1, параграф 1(б) погоре, во однос на:

- а) Слобода на асоцирање;
- б) Колективно преговарање;
- в) Минимум надници;
- г) Работно време и други услови за работа;
- д) Статутарни социјални користи и социјална заштита;
- ѓ) Пристап до обуки;
- е) Професионална заштита и заштита на здравјето;
- ж) Компензација во случаи на професионални несреќи и болести;
- з) Компензација во случај на инсолвентност и заштита на побарувањата на работниците;
- с) Заштита на мајките трудници и надоместоци, и заштита на родителите и надоместоци.

Член 12

Земјата член ќе определи и алоцира во согласност со националното право и пракса, соодветните одговорности на приватните агенции за вработување овозможувајќи ги услугите коишто се опишани во параграфот 1(б) од членот 1 и на корисничките претпријатија во однос на:

- а) колективното преговарање;
- б) минимум надници;
- в) работно време и други услови за работа;
- г) статутарни социјални надоместоци и социјална заштита;
- д) пристап до обуки;
- ѓ) заштита на полето на професионална заштита и здравје;
- е) компензација во случаи на професионални несреќи или болести;
- ж) компензација во случај на инсолвентност и заштита на работничките побарувања
- з) заштита на мајките трудници и надоместоци и заштита на родителите.

Член 13

1. Земјата членка во согласност со националното право и пракса и по извршените консултации со најрепрезентативните организации на

работодавци и работници, формулира, воспостави и периодично врши ревизија на условите за промовирање на соработка помеѓу јавните сервиси за вработување и приватните агенции за вработување.

2. Условите коишто се опишани во параграфот 1 погоре ќе бидат основани на принципот дека јавните власти ја задржуваат крајната власт и претставуваат краен авторитет за:
 - а) формулирање на политиката на пазарот на трудот
 - б) користење и контролирање на употребата на јавните фондови за имплементација на оваа политика
3. Приватните агенции за вработување ќе, во интервали кои ќе бидат накнадно преземени од страна на соодветната власт, овозмоат на властите потребните информации, земајќи ја во предвид доверливата природа на ваквите информации:
 - а) да овозможат свесни за структурата и активностите на приватните агенции за вработување во согласност со националните услови и практики;
 - б) заради статистички цели.
3. Компетентната власт ќе ги собира и, во редовни интервали, ги прави достапни за јавноста овие информации.

Член 14

1. Одлуките на оваа конвенција ќе се однесуваат во смисла на законите или регулациите или од било кои други средства кои се конзистентни со националната пракса како што се одлуки на судовите, одлуки на арбитражите, или на арбитражните судови, или колективни спогодби.
2. Супервизија на имплементацијата на одлуките ќе дава ефект кон оваа конвенција и ќе биде осигурана од страна на трудовата инспекција или друг компетентен јавен авторитет.
3. Соодветни правни лекови, вклучувајќи казни кадешто е тоа соодветно ќе бидат овозможени за ефективна примена во случаи на повреди на оваа конвенција.

Член 15

Оваа конвенција нема да има ефект и нема да влијае врз оние одлуки кои се од поголема корист, а притоа се применливи во согласност со другит меѓународни трудови конвенции за работниците регрутирани, поставени на работа или вработени од страна на приватните агенции за вработување.

Член 16

Оваа конвенција ја ревидира конвенцијата за наплата на надомест од страна на агенциите за вработување (ревизирана), 1949, и конвенцијата за наплата на надоместоци од страна на агенциите за вработување, 1993.

Член 17

Формалната ратификација на оваа конвенција ќе биде доставена до генералниот директор на меѓународната трудова канцеларија заради регистрација.

Член 18

1. Оваа конвенција ќе биде обврзувачка само за оние членови на меѓународната организација на трудот, чишто регистрагии биле ратификувани во согласност со генералниот директор на меѓународното биро на трудот.
2. Оваа конвенција ќе стапи во сила 12 месеци по датумот на кој регистрациите од првите два члена биле регистрирани кај генералниот директор.
3. Одтука па натаму, оваа конвенција ќе стапи во сила за секој член 12 месеци по датумот на кој нејзината ратификација била регистрирана.

Член 19

1. Оној член којшто ја има ратификувано оваа конвенција може истата да ја повлече од сила по изминувањето на 10 години од датумот на кој оваа конвенција за првпат стапила во сила, со акт со акт ипратен до генералниот директор на меѓународната трудова канцеларија за регистрација. Ваквото повлекување од сила нема да има ефект уште една година по датумот на кој таа е регистрирана.
2. Секој член којшто ја ратификувал оваа конвенција и којшто не, во рок од 10 години последователно по истекувањето на периодот од 10 години спомнат во параграфот претходно, искористувањето на правото за повлекување на сила коешто е овозможено и опишано во овој член ќе биде обврзувачко за период од 10 години и, поради ова, може да ја повлече од сила оваа конвенција по изминувањето на секој период од 10 години согласно со условите коишто се предвидени за тоа во овој член.

Член 20

1. Генералниот директор на меѓународната канцеларија на трудот ќе ги известува сите членови на меѓународната организација на трудот за регистрацијата на сите ратификации и акти за повлекување од сила од страна на членовите на организацијата.
2. Кога ќе се известуваат членовите на организацијата за регистрацијата на втората ратификација, Генералниот директор ќе го привлече вниманието на членовите на организацијата кон датумот според кој конвенцијата би стапила во сила.

Член 21

Генералниот директор на меѓународната трудова канцеларија ќе издаде соопштенија до генералниот секретар на Обединетите Нации за соопштенијата

во согласност со членот 102 од декларацијата на Обединетите Нации, целосни списоци со поединести на сите ратификации и акти за повлекување сила регистрирани од страна на генералниот директор во согласност со одлуките опишани во наредните членови.

Член 22

Во оние моменти кога тоа ќе се чини неопходно, владеечкото тело на меѓународната трудова канцеларија ќе презентира на генералната конференција извештај за работата во согласност со оваа конвенција и ќе ја испита можноста за поставување на прашањето за нејзина ревизија во целост или за одредени нејзини делови како дел од агендата на самата конференција.

Член 23

1. Доколку Конференцијата усвои нова конвенција којашто ќе ја ревидира оваа конвенција во целина или одредени нејзини делови, освен, доколку не е поинаку предвидено со новата конвенција-
 - а) Ратификацијата од страна на член на новата ревидирана конвенција ќе вклучува итна денунсација *ipso jure* (автоматски според правото), не земајќи ги во обзир одредбите од членот 19 споменати погоре, доколку и кога новата ревидирана конвенција ќе може да стапи во сила;
 - б) Како што од почетокот на датумот кога новата ревидирана конвенција ќе стапи во сила, оваа конвенција ќе стане подобна за отварање за ратификација од страна на членовите.
2. Оваа конвенција во секој случај ќе остане во сила во нејзината актуелна форма и содржина за оние членови кои што ја ратификувале, но не ја ратификувале ревидираната конвенција.

Член 24

Англиската и Француската верзија на текстот во оваа конвенција се еднакво авторитативни.